

Senátní volby 2012

Daniela Filipiová

*Kandidátka do Senátu
za volební obvod 23
(Praha 8)*

Volební magazín Daniely Filipiové

ODS

Vážené dámy, vážení pánové,

v říjnu tohoto roku budete moci rozhodnout, kdo bude reprezentovat Váš volební obvod v Senátu Parlamentu ČR. Respektuji Vaši svobodnou vůli si vybrat svého senátora. Velmi se ale přimlouvám za to, abyste svým hlasem podpořili **paní Danielu Filipiovou**.

Daniela Filipiová je zkušená politička s konzistentními názory, které se nebojí obhajovat i proti vůli většiny. Není populistka, která by se lacině vezla na náladách veřejnosti. To je hodnota, kterou má málokterý politik. A já si ji za to proto cením. V Senátu odvedla velký kus práce a já jsem pevně přesvědčen, že pokud ji dáte znovu svou důvěru, tak Vás nezlame.

Váš,
Bohuslav Svoboda

Morální kredit, konzistentní postoje

Vážení spoluobčané,

Praha 8 je jednou z největších městských částí Prahy a má řadu výrazných specifik. Na jejím území se nachází mnoho protikladů velkého města, a tak zde lze nalézt jak sídlištní zástavbu, tak historické části, jak šedý beton, tak i mnoho zeleně a lesního porostu. Je to městská část do značné míry výjimečná, a tak si také zaslouží výjimečného zástupce v Senátu.

Kandidátka, kterou jsme si vybrali, je Praze 8 šitá takzvaně na míru. Ing. Arch. Daniela Filipiová je jednou z nejzajímavějších osobností, se kterou jsem měl tu čest se setkat, takže jsem byl nesmírně rád, když na moji nabídku kandidatury kývla.

Při osobním kontaktu milá a vstřícná, během společného hovoru pak navíc přidává upřímnost a ochotu rozprávět jak věcně, tak i osobně. Mnoho jsme pohovořili třeba o rodinných starostech a především radostech, které samozřejmě musí při výchově jejich dvou dcer přicházet v míře vrchovaté. Daniela Filipiová je člověkem velmi vzdělaným, a krom práce v Senátu se věnuje také architektuře, kterou vystudovala, a otázkám bezbariérovosti. Velmi se mi především líbí, že je osobností, která dokáže přemýšlet jinak. Možná proto, že je člověkem renesančním, možná i kvůli nešťastné raně osudu se tak snaží odstraňovat každodenní překážky, které ostatní přehlíží, a to jak ty nehmaterelné mezi lidmi, tak skutečné v našem okolí.

Daniela Filipiová má již velkou zkušenost s působením v Senátu, a vzhledem k Praze 8 si cením jejího působení ve Výboru pro zdravotnictví a sociální politiku Senátu ČR, stejně tak její zkušenosti s vedením resortu zdravotnictví. Zdravotnictví a sociální politika jsou stále témata velmi aktuální, a to nejen celorepublikově, ale také u nás na Praze 8, a to nejen pro to, že se na našem území nachází nemocnice Na Bulovce, která má největší spádovou oblast z pražských nemocnic (cca 300 000 pacientů).

Morální kredit, konzistentní postoje a velké životní zkušenosti, nejen to jsou vlastnosti, kvůli kterým je Daniela Filipiová naší ideální kandidátkou do Senátu.

Já, společně s celou ODS Praha 8, jsem přesvědčen, že její osobnost a zkušenosti jsou v Senátu a vrcholné politice obecně velmi potřeba.

Jiří Janků, starosta Městské části Praha 8

Máme stejné priority i podobné názory na skutečné životní hodnoty jako je práce, zdraví a rodina.

Vážení občané Prahy 8 a dalších částí volebního obvodu 23,

tříkrát po sobě jste mi dali důvěru ve volbách do Senátu Parlamentu ČR: Děkuji Vám za to. Prosím, podpořte v letošních volbách moji nástupkyni Danielu Filipiovou, kterou znám dvanáct let, po které jsme spolupracovaly zejména ve Výboru pro zdravotnictví a sociální politiku. Máme stejné priority i podobné názory na skutečné životní hodnoty jako je práce, zdraví a rodina.

Vaše

Alena Palečková, stávající senátorka za obvod 23

Daniela Filipiová (55 let) Architektka, vdaná, matka dvou dcer (29 a 19 let).

V roce 1986 prodělala neúspěšnou operaci míchy, v jejímž důsledku ochrnula. Po roce a půl stráveném ve zdravotnických zařízeních se ale vrátila zpět ke své práci a výchově své dcery Katky, na kterou zůstala po rozvodu sama. V roce 1991 se znovu vdala a narodila se jí druhá dcera, Anna.

Ve své práci se věnuje problematice integrace osob se zdravotním handicapem a starých lidí do společnosti a jejich práva žít standardní, kvalitní život. Oblastí jejího zájmu je odstraňování bariér nejen architektonických, ale psychických, které ve společnosti vůči handicapovaným a seniorům stále mnohde přetrvávají.

Na téma přístupnosti objektů sepsala dvě knihy. Obecnější Život bez bariér a odbornou Projektujeme bez bariér, která je určena zejména pracovníkům ve stavebnictví a projektantům. Využívají ji i soukromé osoby. Publikace je volně k dispozici na jejích webových stránkách.

Je členkou České komory architektů.

Mnohým je svým přístupem k životu s handicapem příkladem.

V roce 2000 byla zvolena do Senátu za volební obvod 26, Praha 2 a 3, a po celé volební období je členkou Výboru pro zdravotnictví a sociální politiku. Působila i jako předsedkyně podvýboru pro integraci osob s handicapem.

V letech 2004 – 2009 byla předsedkyní Stálé komise Senátu pro práci kanceláře Senátu.

V roce 2009 do pádu vlády ministryně zdravotnictví.

Od roku 2010 předsedkyní Výboru pro zdravotnictví a sociální politiku.

Od roku 2002 je členkou parlamentní delegace Rady Evropy při Parlamentním shromáždění ve Štrasburku. Zasloužila se o bezbariérové úpravy budovy Rady Evropy ve Štrasburku.

V roce 2004 byla ve funkci místopředsedkyně Parlamentního shromáždění rady Evropy. ●

Nic není nemožné

Naše mami je pro mě ten nejdůležitější člověk v mém životě. A nejen proto, že je to moje maminka, nejen proto, že mě toho hodně naučila, nejen proto, co dokázala v práci a v kariéře. Ale hlavně kvůli svému pohledu na svět a na život, který díky svým životním zkušenostem získala, a který se ani kvůli těmto zkušenostem nezkřivil a je někdy více, někdy méně optimistický, ale hlavně naprosto čistý, někdy mě napadá až naivní. Nic není nemožné. Když jsme byly se ségrou malé, dostávaly jsme vynadáno mnohem víc za větu „ono to nejde“ a rozmazlené „mně se nechce“, než za nějakou tu drzost nebo rošťárnu. A když si k tomu člověk ještě dupnul nožičkou... škoda slov.

Na druhou stranu je pravda, že dneska už jsme ve věku, kdy se to pomalu otáčí a kolikrát my mamince říkáme, že nemá smysl se rozčilovat, že to je život a nějak to dopadne. A věříme tomu, žijeme podle toho, protože dnes a denně doma vidíme, že to tak je, že je to možné..

Katka (29 let)

Povídání o tom, kdo je moje maminka a co pro mě znamená, jsem již volebnímu obvodu 26 napsala před šesti lety. Letos bych ale chtěla Praze 8 povědět, proč si myslím, že je maminka skvělým kandidátem do Senátu i ve volbách letošních.

V prvé řadě je to inteligentní a upřímná žena, která rozhodně nepatří k politikům, kteří slíbí a pak skutek utek. Dokáže se prát za to, v co věří, a je ochotná obětovat svůj volný čas, nervy i sama sebe. Není to tak dávno, co mnohým lidem vadilo, že se vystudovaná architektka dostala na post ministryně zdravotnictví. Jak si ale můžete dnes přeciť ve spoustě novin, titul doktora ne vždy zaručí způsobilost člověka tuto funkci s čistým svědomím a úmysly vykonávat. Maminka má zkušenosti se zdravotnictvím zprostředkované z druhé strany, tedy ze strany pacienta. Její aktivita ve zdravotnickém výboru Senátu je proto postavená na skutečných zážitcích v pozici pacienta, což ji umožňuje vcítit se do ostatních lidí a pochopit jejich situaci a potřeby.

Musím se přiznat, že ač dcera politika, můj postoj k politice ČR je spíše skeptický. Rozhodně si ale nemyslím, že nezáměr o politiku či automatická averze vůči každému v Parlamentu, je řešením. Člověk jen musí být více opatrný a dávat pozor na to, komu dá svůj hlas. Ne každý politik je totiž stejný. Maminka dle mého patří k jedněm z mála politiků, kteří jsou k lidem maximálně otevření, na jednáních hlasují podle svého zvážení a nenechají se zmanipulovat, a jak maminkino motto říká, konají to, co slíbí.

Věřím, že v této kandidátce najdete zalíbení ne jako v političce, ale zejména jako v člověku, kterému nejde o vlastní prospěch, ale skutečně o prosperitu Českého státu a lidu.

Anička (19 let)

Když jsme byly se ségrou malé, dostávaly jsme vynadáno mnohem víc za větu „ono to nejde“ ...

...musím přiznat, že se lidem vůbec nedivím...

Proč kandidujete a proč tentokrát na Praze 8, vždyť jste z Prahy 3?

Proč kandiduji? Protože si myslím, že mám co lidem nabídnout. Zkušenosti. Zkušenosti, které jsem získala vlivem mnoha životních okolností. Zkušenosti jak osobní, tak profesní. Víím, že život není vždy růžový, ale víím také, že na konci tunelu je vždy vidět světlo. Převáděno do politiky, víím, jak a s čím konkrétně by měl stát občanovi v těžkých situacích pomoci.

Změna volebního obvodu vyplynula z nabídky, kterou jsem od zástupců ODS Prahy 8 dostala. Současná senátorka za volební obvod č. 23 paní Alena Palečková se totiž rozhodla v letošních volbách již nekandidovat a zástupci ODS Prahy 8 se na mne obrátili s návrhem, zda bych na Praze 8 nekandidovala místo paní Palečkové. To, že přecházím z volebního obvodu Prahy 2 a 3 na Prahu 8, podle mého názoru nepředstavuje žádný problém. Za tu dobu, po kterou jsem v Senátu, se na mě obracejí lidé doslova z celé republiky. Nevěnuji se jen „svým“ voličům. Navíc Praha je kompaktní celek; když jí procházíte, nevnímáte rozhraní mezi jednotlivými městskými obvody. Pražáci se pohybují po celém městě.

Jak vnímáte atmosféru ve společnosti?

Situace vůbec není hezká. Nálada mezi lidmi vůči politikům nikdy nebyla horší, než je teď. Na jednu stranu musím přiznat, že se lidem vůbec nedivím. Když vidíme přenosy a výroky z Poslanecké sněmovny, dozvídáte se o všech těch různých kauzách (a nemusí být

zrovna formátu pana Rathy), říkáte si, že se někteří kolegové v Parlamentu snad zbláznili. A není to jen tam, podívejte se na kraje, či zastupitelstva obcí.

Těžko ale přijímám paušalizaci, že platí rovnice politik = zloděj. V politice, od té nejvyšší až po regionální, pracují tisíce lidí, z nichž naprostá většina představuje slušné lidi, kteří dělají svou práci poctivě. O těch však ve zprávách slyšíme málokdy – do médií pronikají jen zprávy o pochybeních.

S čím do volební kampaně jdete? Máte pro své voliče připraveno něco nového?

Při přípravě kampaně jsem se dívala do svých starých volebních materiálů. Zjistila jsem, že bych je prakticky doslova mohla použít znovu. Jsem konzervativní člověk, který nemění své názory na život a na to, jak by měl stát fungovat, jak by se měl o občany starat a co lidé od něj potřebují.

A co podle vás lidé potřebují?

Aby jim stát nemluvil do života. Nezatěžoval je. Musím ale přiznat, že se to moc nedaří. Nelíbí se mi mnohé věci, které dnes Parlamentem procházejí. Mám dojem, že lidi otravujeme zbytečnou byrokracií, nelíbí se mi zvyšování daní. Chápu, že je krize a stát potřebuje nahradit úbytek peněz ze

státní kasy. Ale nejsem si jistá, že zvyšování daní je ta správná cesta.

Když lidem vezmete peníze, budou méně utrácet, odrazí se to na jejich koupěschopnosti a to zase na příjmech firem a dále na zaměstnanosti.

Jsem přesvědčena, že stále existují značné rezervy v hospodaření státu. Stát by měl šetřit na vlastních výdajích; tím by mu zbylo více peněz, které potřebuje na zákonné výdaje.

Bohužel byrokratická zátěž mnohdy vyplývá i z implementace evropských směrnic. Myslím, že by se naše vlády měly více snažit o hájení národních zájmů a hlavně „pohodlí“ svých občanů. Typickým příkladem je nedávno schválený zákon o tak zvaných energetických štítcích na budovy. Každý si bude muset nechat udělat energetický audit budovy, pokud ji bude chtít prodat či pronajmout. To s sebou samozřejmě nese další, zcela nesmyslné výdaje pro občany. Hlasovala jsem proti, bohužel marně.

Zmínila jste krizi a Evropskou unii...

Současnou situaci v EU moc pozitivně nevnímám. Nelíbí se mi, že se až příliš odkláníme od původní myšlenky zóny volného obchodu. Nelíbí se mi federalizace. Nelíbí se mi, že státy doplácejí na ty, které špatně hospodařily a teď jim všichni občané přispívají ze svých kapes. To vypadá, jako by se neohospodárnost s nezodpovědností vyplácely.

Byla jste krátce ministryní zdravotnictví. Jak na tom

naše zdravotnictví je a co podle vás potřebuje?

Naše zdravotnictví je na špičkové úrovni. Když vidím, jak fungují zdravotní systémy jinde ve světě, tak se opravdu nemáme za co stydět. Jsem dokonce přesvědčená o tom, že by se české zdravotnictví mohlo stát v jistém slova smyslu „výkladní skříň“ nejen Evropy.

Předpokladem ale je lépe hospodařit s objemem peněz, které na zdravotnictví máme. Nenakupovat mnohdy zbytečně přístroje do těch zařízení, kde nejsou využity na sto procent. Snížit počty lůžek a převést je na dlouhodobou, zdravotně sociální péči. Definovat, co je ještě zdravotní služba a co již služba sociální.

Chtělo by to, stejně jako u léků, stanovovat maximální ceny u zdravotnického materiálu.

Jste členkou výboru nejen pro zdravotnictví, ale i sociální politiku. Co byste nám řekla k ní?

V této oblasti mě trápí zejména to, že nemáme opravdovou adresnost dávek. Uvedu to na svém příkladu. Jako osoba v I. stupni závislosti mám nárok na dávku 800 Kč měsíčně (do nedávna to byly dokonce 2000 Kč) na nákup služeb. Ale já žádné služby nepotřebuji. A takových lidí, jako jsem já, znám mnoho. Myslím, že lidem, kteří jsou opravdu závislí na pomoci druhých, by se tyto peníze hodily. Měly by se zvažovat skutečné potřeby jednotlivce a nerozdávat peníze plošně. Mimochodem, tuto dávku nepobírám. Zrušila jsem její výplatu.

Děkuji za rozhovor. •

Jenom řeči / nestáčí...

jaká jsem...

Mí nejbližší jsou mi vším

Pyšná jsem především na své dcery. Dnes jsou již obě dospělé a vidím, že vědí, co je v životě podstatné a co ne. Spolu s manželem mi jsou velkou oporou. Kdybych neměla v rodině takové zázemí, jaké mám, nemohla bych svou práci dělat. Ale hlavně bych nebyla spokojená. Mí nejbližší mi jsou vším.

Pyšná jsem i na svou publikaci Projektujeme bez bariér. Přestože vyšla již před několika lety, dodnes si ji lidé stahují, aby věděli, jak postupovat při tvorbě bezbariérového prostředí.

Ráda odpočívám při vážné hudbě. Nejraději mám opery Wolfganga Amadea Mozarta a Giuseppe Verdiho.

Miluji knihy a nedovedu si představit, že bych alespoň chvíli před spaním nečetla. Mezi mé oblíbené spisovatele patří Agatha Christie, Chaim Potok, Leon Uris a autor fantasy Terry Pratchett.

S dcerami si občas sedneme a uděláme si filmový večer včetně pop cornu. Mezi naše oblíbené tituly patří Pulp Fiction a série Pán prstenů. Pokud se chceme opravdu odreagovat, pustíme si nějakou romantiku; třeba Lásku nebeskou.

Mým velkým koníčkem jsou naše kočky. Ráda si vezmu papír a tužku a dělám si jejich skici.

Jsem smutná z toho, že péče ze strany státu o týraná či opuštěná zvířata v porovnání s ostatními vyspělými zeměmi je zcela nedostatečná. Hodlám začít pracovat na novele zákona na ochranu zvířat proti týrání. Tím, že člověk zvířata domestikoval, převzal za ně odpovědnost. Zvířata jsou naši společníci, mnohdy jediní – zejména u starých lidí. Pomáhají nám při léčbě nemocí, slouží jako pomocníci nevidomým, vozíčkářům, ale i záchranářům. Naši péči a ochranu si zaslouží. ●

...v očích občanů

Reakce na setkání: Dobrý večer paní senátorko Filipiová, až dnes se dostávám k počítači, respektive k osobnímu mailu.

Bylo moc milé se s Vámi setkat – i to, že jste mě při svém nabitém programu vyzvala k setkání. Obdivuji, že se dokážete zařadit do aktivního politického života. Jistě jste tím dosáhla výsledky v prosazování práv a potřeb postižených všeho druhu. Připadá mi, že se u nás málo podporuje osvěta v tomto směru. Bohužel jak jsme konstatovaly, je toho tady k řešení příliš mnoho... Jsem Vám vděčná za tip na Notwill, určitě to zkusím vyzkoumat i třeba jako typologický podklad. A samozřejmě Vám moc děkuji za oba poskytnuté podklady k projektování bez bariér – publikaci a CD, je to krásně zpracované!

Přeji Vám pěkný letní čas a pokud by Vás napadlo, kde by mě bylo užitečné zapojit, dejte mi, prosím, vědět.

S pozdravem a díky

B. K.

Jenom řeči!
Nestačím...

Mám mentálně postiženého dospělého syna. Měla jsem vážné problémy se zařízením kam, docházel. Nedokázala jsem se orientovat v možnostech a právech, které vůči poskytovateli služeb mám.

Paní senátorka mi poradila i ohledně možnosti získání příspěvku na péči a najít vhodný stacionář, a to přestože jsme až z Brna.

J. B., Brno

Jsem velmi těžce postižená. Mohu se pohybovat jen na elektrickém vozíku a bez pomoci druhé osoby se neobejdu.

Potřebovala jsem se s někým poradit ohledně možností, které mám z hlediska poskytování dávek a hlavně úprav v bytě. Paní senátorka mě osobně navštívila doma. Strávila u mě několik hodin. Moc mi pomohla i psychicky. Ukázala mi světlo na konci tunelu.

M. Ř., Praha 9

Paní senátorka nám každoročně uděluje záštitu nad našimi integračními akcemi.

Bez její podpory bychom hůře získávali granty na naši nejen osvětovou činnost.

Nezisková organizace, Praha 3

Předpokladem kvalitního života je vzdělání

Sociální politika, která jde vstříc potřebám jednotlivce

1

Komukoliv z nás může život připravit nepříjemnou situaci, kterou nebudeme moci zvládnout vlastními silami. Zde by měl nastoupit stát. S pomocí, která bude rychlá a striktně adresná.

Životní prostředí pro zdravý život

2

Péči o životní prostředí vnímám jako téma pro každého z nás. Musí být v našem zájmu pečovat o prostředí, ve kterém žijeme. Kvalitní životní prostředí je pro mě takové, kde se mohou volně pohybovat všichni lidé. I ti méně zdatní.

Péče o seniory

3

Nejen vzhledem ke stárnutí populace by měl stát věnovat velkou pozornost péči o seniory. Staří lidé mají právo na úctu a důstojné stáří. Mají právo žít ve svém prostředí, na které jsou zvyklí. Péče o seniory by měla co nejdéle je to možné probíhat v jejich domácím prostředí. Domovy pro seniory by měly být zejména rodinného typu.

Ochrana a péče o zvířata

4

Domestikací zvířete člověk převzal za zvíře zodpovědnost. Stát by měl tvrdě postihovat týrání zvířat, a to tak, jak je ve vyspělých zemích obvyklé. Týrání zvířat je jedním z nejděsivějších lidských počinů.

Právní stát a podpora podnikání – jasná pravidla místo byrokratického chomoutu

5

Stát musí jasně definovat právní prostředí, ve kterém se občané pohybují. Nesmí přinášet nadměrnou byrokratickou zátěž. V podnikání, stejně jako v běžném životě, je třeba nechat lidem volnost pro jejich projekty. Zákony musí být jednoduché a srozumitelné pro každého.

Vzdělání je základem pro kvalitní život

6

Základní předpoklad kvalitního života je dobré vzdělání. Již od předškolního věku až po vysoké školy je třeba věnovat vzdělání péči. Kvalitní vzdělání musí být dostupné pro všechny. Cestou k tomu je integrace do všech stupňů vzdělávacího procesu. ●

Stále uplatňuji heslo:

Moje svoboda končí tam, kde začíná svoboda druhého.

Zákony musí být jednoduché a srozumitelné pro každého. Složitost právního řádu od podnikání mnohé odradí.

Někdy člověk ráno vstává...

... a říká si, zda to vůbec všechno má smysl...
Život máme jen jeden... a je jen na nás, zda ho
prožijeme naplno... nebo...

... nebo tím jediným životem jen tak proplujeme...
a necháme se decimovat různými prašivky,
které nás denně potkávají...
Říkat si: co bych kdybych... nemá cenu. Ani smysl.

Vždycky je
naděje a řešení...
... tam, kde je
vůle a snaha!

Jenom řeči
nestačí!
Dawido Filipiova!